

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון פ"ד: – כד נסלו – כד אדר – כד סיון – כד אלול

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא רבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פני שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שלד – דיני דליקה בשבת

כה. נכרי שבא לכבות אין צריך למחות בידו אבל קטן שבא
לכבות צריך למחות בידו:

כו. יכול לומר בפני עכו"ם כל המכבה אינו מפסיד אף אם אינו
מזומן כאן יכול לקרותו שיבא אף על פי שודאי יכבה
כשיבא וכן כל כיוצא בזה בהיזק הבא פתאום כגון אם
נתרועעה חבית של יין יכול לקרוא עכו"ם אף על פי
שודאי יתקננה כשיבא. הגה: וכל הדינים הנזכרים בדיני
הדליקה הני מילי בימיהם אבל בזמן שאנו שרויין בין אינם
יהודים כתבו הראשונים והאחרונים ז"ל שמותר לכבות דליקה
בשבת משום דיש בה סכנת נפשות והזריז הרי זה משובח ומכל
מקום הכל לפי הענין דאם היו בטוחים ודאי שאין שום סכנה
בדבר אסור לכבות אבל בחשש סכנת ספק מותר לכבות אפילו
הדליקה בביתו של עכו"ם וכן נוהגין (מיומם הטען סימן נ"ח
והגהות אש"י פרק מי שהולאסו נסס אור זרוע). ודוקא לכבות
הדליקה דהוי מלאכה שאינה צריכה לגופה ויש סכנה אם לא
יכבה אבל אסור לחלל שבת כדי להציל (ממונ) ואם עבר וחילל
צריך להתענות ארבעים יום שני וחמישי ולא ישתה יין ולא
יאכל בשר ויתן במקום חטאת י"ח פשיטים לצדקה ואם ירצה
לפדות התענית יתן בעד כל יום שנים עשר פשיטים לצדקה
(פסקי מהרא"י סימן ט'). ועיין בטור יורה דעה מהלכות נדה סימן
קפ"ה:

כז. גחלת המונחת במקום שרבים ניזוקים בה יכול לכבותה
בין אם היא של מתכת בין אם היא של עץ והרמב"ם אוסר
בשל עץ:

סימן שלה – דין חבית שנשברה, ובו
ה' סעיפים

א. חבית שנשברה מצילין ממנה מזון שלש סעודות אפילו
בכלים הרבה דאלו בכלי אחד אפילו מחזיק מאה סעודות
מציל ואומר לאחרים בואו והצילו לכם ובלבד שלא יספוג

דהיינו שלא ישים הספוג במקום היין לחזור ולהטיפו
גזירה שמא יסחוט ואפילו אם יש לו בית אחיזה דליכא
חשש סחיטה אסור שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול
ולא יטפח בשמן להכניס ידו ולקנחה בשפת הכלי. הגה:
ויש אומרים דוקא חבית שנשברה שבהול ואם יציל חיישינן
שיתקננה אבל אם נסדק ועביד טיף טיף שאינו בהול כל כך
מותר להציל בכלים לקלוט ולצרף (הגהות מהדכי ומוספות פרק כל
כמני והגהות מיימוני פרק כ"ג) ויש אומרים דכל זה לא מיירי
אלא להציל מחצר לחצר אבל לבית אחר שעירב עמו מצילין
בכל ענין כמו שנתבאר לעיל גבי דליקה (פסקי מהרא"י סימן
קל"ו):

ב. אם נשברה חבית בראש גגו מביא כלי ומניח תחתיה
ובלבד שלא יביא כלי אחר ויקלוט לקבל מן הקילוח
באוויר לאחר שירד מן הגג ולא יביא כלי אחר ויצרף אותו
לראש הגג ואם מציל בכלי אחד מציל אפילו קולט או
מצרף:

ג. נזדמנו לו אורחים מביא כלי אחד וקולט כלי אחד ויצרף
ולא יקלוט ויצרף ואחר כך יזמין האורחים ולא יערים
לזמן אורחים שאין צריכים לאכול. הגה: ומיהו אם עבר
ועשה שקלט ואחר כך זימן אורחים מותר (רמב"ן והמגיד פרק
כ"ב):

ד. אם יזוב תירוש מגיגית של ענבים שעדיין לא נדרכו
שנמצא אותו הדלף אינו ראוי שהרי המשקין שזבו
אסורים ואינו רשאי לשום כלי תחתיו מפני שמבטלו
מהיכנו כיצד יעשה יניח שם מטתו או שלחנו ואז יהיה
אותו הדלף לפניו גרף של רעי ויכול להניח שם כלי לקבל
הדלף כדי שלא יעשה שם טיט וכשיתמלא הכלי לא
יזרקנו בכלי אחר שלא יבטלנו מהיכנו אלא מריקו בתוך
הגיגית שזבו המשקים ממנו שהיא מבוטלת מהיכנה על
ידי משקים שבה משום משקין שזבו:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון פד]